

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Άλλο εξωτερική πολιτική και άλλο Stratego

Οι σχέσεις μας με την Τουρκία χρειάζονται λεπτούς χειρισμούς, λίγες κουβέντες και μεγάλη υπευθυνότητα αυτή την ώρα. Την ευθύνη γι' αυτό έχει ένας, ο πρωθυπουργός της χώρας. Το σκηνικό δεν είναι καλό και δεν χρειάζεται να είναι κανείς ούτε νεο-Παϊσιός ούτε καλά σπουδαγμένος γεωπολιτικός αναλυτής για να το διαπιστώσει. Ο πρόεδρος Ερντογάν έχει «ξεφύγει», δεν ακούει κανέναν και έχει εμπλακεί σε πολύ επικίνδυνα μέτωπα και παιχνίδια. Ο πρόεδρος Ομπάμα και οι ΗΠΑ απουσιάζουν ουσιαστικά από την περιοχή και δεν θέλουν να διαδραματίσουν τον παραδοσιακό τους ρόλο. Ακόμη και να ήθελαν, αμφισβάλω αν ο κ. Ερντογάν θα σήκωνε το τηλέφωνο σε περίπτωση που τον έπαιρ-

νε ο πρόεδρος των ΗΠΑ στη διάρκεια μιας κρίσης.

Όσο για την Ευρώπη... Αντιδρά με πανικό και δέος απέναντι στον Τούρκο ηγέτη, γνωρίζοντας πως δεν έχει κανένα ιδιαίτερα αποτελεσματικό μοχλό πίεσης στα χέρια της. Εκείνος το ξέρει και συμπεριφέρεται ανάλογα. Υπάρχει, όμως, και άγνοια των Ευρωπαίων σε ό,τι αφορά τα ελληνοτουρκικά, η οποία μπορεί να αποδειχθεί επικίνδυνη. Δεν ξέρουν τα θέματα σε βάθος και συχνά υιοθετούν την άποψη «μα αφού έχετε διαφωνίες, γιατί δεν κάθεστε σε ένα τραπέζι να τα βρείτε;». Κρίνοντας από το πώς χειρίζεται το προσφυγικό η σημερινή ευρωπαϊκή ηγεσία, δεν θέλω καν να ξέρω τι θα κάνει σε μια ελληνοτουρκική κρίση.

Και όλα αυτά, ενώ η Ελλάδα περνάει μία από τις βαθύτερες, μακρότερες και δραματικότερες κρίσεις της Ιστορίας της. Το σκηνικό της αστάθειας, σε συνδυασμό με την αδύναμη εικόνα που προβάλλουμε, δεν εμπνέει αισιοδοξία.

Κάποιοι ισχυρίζονται ότι έχουμε γερά χαρτιά να παίξουμε, με το Ισραήλ ή με τη Ρωσία. Δεν ξέρω τι γνωρίζουν, το οποίο –καλώς ίσως– παραμένει απόρρητο για εμάς τους κοινούς θνητούς. Αυτό που σίγουρα ξέρω είναι ότι οι αλλαγές δόγματος και η ανάγνωση των διεθνών συμμαχιών και συγκυριών απαιτούν τεράστια προσοχή και αυτοσυγκράτηση. Δεν είναι παρτίδα Stratego. Οποτε η ηγεσία μας έκανε λάθη, τα πληρώσαμε ακριβά. Οποτε ζύγισε σωστά τους φίλους

και τη συγκυρία, κέρδισε.

Ζούμε ιστορικές στιγμές στον περίγυρό μας. Είναι κρίσιμο να παίξουμε σωστά τα χαρτιά μας και να μην πάθουμε κάποια ζημιά από πλευράς εθνικής κυριαρχίας. Ευτυχώς, σήμερα υπάρχουν σε κρίσιμα πόστα άνθρωποι που γνωρίζουν σε βάθος τα θέματα και συνδυάζουν την αποφασιστικότητα με τη σύνεση.

Θυμάμαι κάποτε ρώτησα τον κ. Τσίπρα, όταν βρισκόταν στην αντιπολίτευση, σε ποιον θα τηλεφωνούσε πρώτα αν συνέβαινε κάποιο επεισόδιο στο Αιγαίο. Μου είχε απαντήσει: «Μα φυσικά στον κ. Ερντογάν». Μου είχε φανεί αμήχανη τότε η απάντηση και πολύ θα ήθελα να ξέρω τι θα απαντούσε σήμερα, ξέροντας όσα ξέρει...

Η ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

Μεταρρυθμιστές της πλάκας, μαριονέτες της διαπλοκής

Έφτασαν σε τόσο υψηλά επίπεδα φαυλότητας την περίοδο της φούσκας του χρηματιστηρίου, ώστε η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ενέκρινε είσοδο στο Χρηματιστήριο Μετοχικών Αξιών τηλεοπτικών επιχειρήσεων χωρίς άδεια λειτουργίας!

Κινδυνεύει η Δημοκρατία και η ελεύθερη πληροφόρηση, ενώ, επιπλέον, παραβιάζεται και το Σύνταγμα. Ναι, όλα αυτά μαζί, από τη νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης να βάλει τάξη, κανόνες και νομιμότητα στη χρήση των ραδιοτηλεοπτικών συχνοτήτων στην Ελλάδα. Αυτό δεν το λένε μόνο οι καναλάρχες που συμπτωματικά οι περισσότεροι ανήκουν στην κατηγορία των διαπλεκόμενων για οικονομικά οφέλη, έναντι πολιτικής προστασίας. Το λέει και η νέα Ν.Δ. του μεταρρυθμιστή Κυριάκου. Κανείς τους δεν απολογείται, αφού η ερώτηση είναι απαγορευμένη. Γιατί, από το 1989 που εμφανίστηκαν η ιδιωτική τηλεόραση και ραδιοφωνία, δεν τέθηκαν οι κανόνες και δεν παραχωρήθηκαν ποτέ οι νόμιμες άδειες. Τι να απαντήσουν άλλωστε, όταν το μιντιακό σύστημα εξελίχθηκε σε ένα αλισβερίσι πάρε - δώσε. Οι κυβερνήσεις Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ παραχωρούσαν ασυδοσία και φτηνό, έως αγύριστο, δανεικό χρήμα, για να ανταποδίδουν οι καναλάρχες με πολιτικό σέρβις.

ΕΦΤΑΣΑΝ μάλιστα σε τόσο υψηλά επίπεδα φαυλότητας την περίοδο της φούσκας του Χρηματιστηρίου, ώστε η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ενέκρινε είσοδο στο Χρηματιστήριο Μετοχικών Αξιών επιχειρήσεων χωρίς άδεια λειτουργίας! Χωρίς άδεια λειτουργίας, χωρίς σοβαρό και αξιόπιστο έλεγχο για τα προσόντα και την πορεία της επιχείρησης, να ζήσει νόμιμα και κατά συνέπεια να προστατευθούν τα χρήματα των επενδυτών που θα αγόραζαν τις μετοχές με τη σύσταση του κ. Σημίτη, πως η Ελλάδα είναι ισχυρή και δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα. Τι πιθανότητες επιτυχίας υπήρχαν; Τα αποτελέσματα τα γνωρίζετε. Οι αφελείς πολίτες που επένδυσαν τα χρήματά τους εισέπραξαν ένα πικρό κανόνα από τη

φούσκα του Alter, ενώ και οι υπάρχουσες λειτουργούσες επιχειρήσεις, είναι ουσιαστικά χρεοκοπημένες, καθώς οι δανειακές οι υποχρεώσεις τους έχουν φτάσει σε ύψη που είναι πλέον αδύνατον να αποπληρωθούν, με τους ιδιοκτήτες τους να αρνούνται να βάλουν το χέρι στην τσέπη για να τις στηρίξουν.

ΜΑ ΓΙΑΤΙ δεν αφήνετε την αγορά να ρυθμίζει ποιος μπορεί και ποιος δεν μπορεί να αντέξει και θέλετε να ορίσετε εσείς το πλαίσιο των αδειών, ρωτούσε με προσποιητή αφέλεια η κ. Τρέμη τον υπουργό Ν. Παππά, τον οποίο είχε προσκαλέσει στο στούντιο του Mega την Τετάρτη. Δηλαδή η αγορά κατά την κ. Τρέμη είναι ρινγκ, δεν έχει κανόνες ούτε διαιτητές; Με τους κανόνες της αγοράς, λοιπόν, οι μετοχές του Mega, και όχι μόνο, θα έπρεπε να είχαν περάσει στα χέρια των τραπεζών που το έχουν χρηματοδοτήσει. Κι αν αυτό δεν έχει συμβεί και τα αφεντικά του προσπαθούν να το αποφύγουν, είναι μέσω της παραβίασης των κανόνων της αγοράς.

ΑΥΤΗ είναι η θλιβερή ιστορία του κεφαλαίου, ιδιωτική τηλεόραση, στην Ελλάδα. Οι αντιδράσεις των καναλαρχών είναι κατανοητές. Δεν είναι ότι χάνουν χρήματα, διότι, ούτως ή άλλως, χρήματα από τη λειτουργία των συγκεκριμένων επιχειρήσεων χάνουν και τώρα. Χάνουν όμως το πάρε, αφού το δώσε στις οικονομικές και πολιτικές συνθήκες που βρίσκεται η χώρα δεν έχει πλέον το αντίτιμο του παρελθόντος. Και γεγονός αποκάλυπτικό, ο νέος αγαπτός στους μιντιάρχες αρχηγός της Ν.Δ., παρ' ότι φιλελεύθερος και μεταρρυθμιστής, αγωνίζεται με πάθος για να μην αλλάξει τίποτα. Θεωρεί ότι, αν εμποδίσει τις μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης, οι καναλάρχες θα του ανταποδώσουν τα μέγιστα σε πολιτική υποστήριξη ώστε να γίνει πρωθυπουργός. Νομίζει πως αυτή η χονδροειδέστατη πλέον προπαγάνδα των καθεστωτικών ΜΜΕ έχει απήχηση στην αγωνιζόμενη για επιβίωση ελληνική κοινωνία.

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Δημήτρης Δανίκας

Ταφόπλακα

Το κεφάλι μας ταμπούρλο. Όλοι βαράνε στο ταμπούρλο που λέγεται Hellas. Να κλάις και να γελάς. Βγαίνει ο πρώτος και λέει ότι η κυβέρνηση της Ψωροκόσταινας πρέπει να πάρει κι άλλα μέτρα. Πόσα; Περίπου επτά δισεκατομμύρια. Θεούλη μου! Βγαίνει ο δεύτερος (αξιωματούχος) και με «διορθωτική» δήλωση λέει «όχι τόσα κάπως λιγότερα». Βγαίνει ο τρίτος (κάποιος υπουργός χωρών της ευρωζώνης) και με ύφος δασκάλου Γυμνασίου της δεκαετίας του εξήντα, επί Χούντας, αρπάζει χάρκα και δίνει μερικές ξυλιές στα μέλη της ελληνικής κυβέρνησης «για να μάθεις να περιφρουρείς και να προστατεύεις τα σύνορά σου»!

Ερχεται τώρα ο κύριος Τουσκ και «διορθώνει» λέγοντας περίπου «αποκλείεται η Ελλάδα να βγει από τη συνθήκη Σένγκεν». Και πάει λέγοντας! Κάθε μέρα. Κάθε ώρα. Κάθε αξιωματούχος της Ευρωζώνης και κάθε υπουργός των χωρών της Ευρώπης, αμολάει και από μια παρόλα. Τι να πιστέψεις; Και τι απ' όλα αυτά είναι αλήθεια;

Αλήθεια πρώτη. Από την πρώτη ημέρα που η χώρα κατέληξε στην... τρυφερή αγκαλιά του Μνημονίου, όλες οι κυβερνήσεις φρόντισαν με την τακτική τους να μας απογυμνώσουν. Από κάθε φύλλο αξιοπιστίας, φερεγγυότητας και σοβαρότητας!

Αλήθεια δεύτερη. Όλες οι κυβερνήσεις από τη μια μεριά έβαζαν την τζιφρα τους σε όλα τα μνημόνια και σε όλα τα μέτρα. Και από την άλλη τα «κατάπιναν» αμάσπια. Τουτέστιν κοροιδεύαμε τους δανειστές μας!

Αλήθεια τρίτη. Με τον Τσίπρα και την κυβέρνησή του η αναξιπιστία και η μούρλα χτύπησαν κόκκινο. Αλλά έλεγαν άλλα έκαμαν. Και όχι μόνο. Από πάνω παριστάναν και τους καμπόσους. Και φυσικά στο τέλος με τα τέσσερα προσήλθαν ως επαίτες και σε όλα συμφώνησαν!

Αλήθεια τέταρτη. Κοντά σε όλα αυτά και η κοινωνία. Μεγάλα τμήματα του πληθυσμού αρνούνται πεισματικά να κοιτάξουν κατάματα το πρόβλημα. Όλοι εναντίον όλων. Πρώτα να πληρώσει και να πονέσει ο διπλανός τους και ύστερα βλέπουμε για εμένα!

Αλήθεια πέμπτη. Με τούτα και με τ' άλλα (αυτά που έρχονται και είναι μεγάλα) όλο και επιβεβαιώνονται το τεφτέρι και τα νούμερα του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Παιδιά της Ελλάδας άντε στην ευχή του Χριστού και της Παναγίας. Αντε καιρός να του δίνετε από την ευρωζώνη. Και μετά βλέπουμε!

Αλήθεια έκτη. Όλα τα κόμματα, περιμένουν να πέσει η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα σαν ώριμο φρούτο. Ασε, σου λένε, να πάρουν οι «αριστεροί» τα μέτρα, να τελειώνουμε με το Μνημόνιο και στο φινάλε, ο κόσμος να τους πάρει με τις πέτρες κι έτσι εμείς να καταφθάσουμε ως σωτήρες. Καμμένη γη παραλάβαμε, ε δεν μπορεί, κάτι καλύτερο θα κάνουμε! Μεθερμηνεύόμενα όλα αυτά καταλήγουν στο εξής. Ταμπούρλο η Ελλάδίτσα. Όλοι την βαράνε. Κάτι σαν πτυελοδοχείο. Να φτύνουν! Ταμπούρλο και το κεφάλι κάθε νομοταγούς και σκληρά φορολογούμενου Έλληνα! Θεέ μου, αναφωνεί πικραμένος και απελπισμένος. Τι θα απογίνω με όλους αυτούς που με κυβερνάνε; Τι θα κάνω με όλους αυτούς τους τάχα μου πατριώτες που με κλέβουνε; Ελεος! Βοήθειααααα! Ακούει κανείς; Ακρα του τάφου σιωπή!